ఇంతలో ఉంది

ఉదయం, పదిగంటల పదిహేను నిమిషాలు—

వెంకట్రావు ఇంట్లో అడుగుపెట్టేసరికి అమ్మాజీ, సూరిగాడు పోట్లాడుకుంటున్నారు ఏడుపుకూడా కొంచెం వినిపించింది అసలు వెంకట్రావు ఇంట్లో అడుగు పెడుతూ తను నరకానికి వస్తున్నట్లు ఎప్పుడూ అనుకోడు అంతకన్న అది స్వర్గమనీ ఎప్పుడూ భావించడు. ఎందుకల్లో ఈ రోజున కొంచెం చిరాకుతో నే గుమ్మంలో అడుగుపెట్టాడు చొక్కా విప్పుకుంటుంటే సూరిగాడు, అమ్మాజీల గొంతుకలు మరికొంచెం స్పష్టంగా వినిపించాయి "ఎప్పుడూ తిన్నుకోవడం, గుద్దుకోవడం - వెగవలు తిని పడివుండక" అని చీదరించుకున్నాడు వాళ్ళ గొడవలో తను కలగచేసికొని తీర్పు, ఇవ్వదల్చ లేదు కాని తిరిగి తిరిగి ఇంటకొచ్చేసరికి ఇట్లాంటి గోల! ఎట్లా పట్టించుకోకుండా ఉండడం? అతను బనీను విప్పుకుంటున్నాడు అతను రావడం ఎనిపించి అమ్మాజీ సూరిగాడు గబగబా పరుగెత్తుకొని ముంగుకొచ్చి—

"నాన్నా! చూశావా అమ్మాజీ నన్నెలా రక్కిందో!"

"కాదు నాన్నా! నా సంచీయేమో!" అని ఏగపు మొహాలతో వెంకట్రావుకు ఫిర్యాదు చేశారు. తను సంగతేదో తేల్చమనే వాళ్ళ ఫిర్యాదుకు అర్థం ఆ పోట్లాట, ఎందుకోసమో పూర్తిగా వినకుండానే అతనికి తెలిసిపోయింది

వెంకట్రావు ముఖంలో కోపం అమాంతం కొట్టవచ్చినట్లు కనపడడంతో మొదట కొంచెం భయపడ్డా, విధిగా తీర్పు జరిగి తీరుతుందని వాళ్ళిద్దరి ఆశ సూరిగాడు 'రక్కు మాట' గట్టిగా జ్ఞాపకం పెట్టుకొన్నాడు విచారణలో దానిని గురించే బాగా విశదీకరించ దల్చుకున్నాడు సంచీ మాట ఏమైనా, అమ్మాజీ సూరిగాడిని రక్కడం ఘోరంగా కనిపించింది వెంకట్రావుకి

"ఎందుకే అమ్మాజీ వాణ్ణి అలా రక్కిపోశావు?" హుంకరించాడు వెంకట్రావు ఇదే మంచి అదను అనుకొని సూరిగాడు కొద్దిగా రక్తం చెమర్చుతున్న వీపు చూపాడు, వెంకట్రావును చూడమన్నట్లు

"కాదు నాన్నా! ముందు నన్ను గిల్లి నా చేతిలో సంచి"

"అదికాదు నే నడిగేది అసలు వాణ్ణి ఎందుకు రక్కావూ అంట"

"కాదు నాన్నా." "ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూంది అమ్మాజీ.

"కాదూ లేదు; గీదూ లేదు భడవా. అసలు వాణ్ణెందుకు రక్కావంటే మాట్లాడవేం" అని రెట్టించాడు వెంకట్రావు, సమాధానంకోసం చూస్తూ

తండ్రి మాటల్లో ఏం భయం కనిపించిందో, తనమీద విరుచుక పడబోయే ఏం ప్రమాదం తోచిందో, అమ్మాజీ కిక్కురుమనలేదు తనని సమర్థించుకోడానికి గల ఆయుధాన్ని కూడ వెంకట్రావు లాక్కోవడంతో, అమ్మాజస్థితి నిస్సహాయమైంది జరిగిన సంగతి వివరంగా తను చెబుతుంటే వినడేం నాన్న? ఎలాగ? తను సూరిగాణ్ణి ఎందుకు రక్కిందో ముందు నాన్నకి జవాబివ్వాలిట! "అసలు జరిగిందిద" అని స్పష్టంగా మొదటినుంచీ చెబితే న్యాయమేదో నాన్నకే తెలుస్తుందని దాని నమ్మకం తను వాణ్ణి ఎందుకు రక్కిందో అమ్మాజీ ఒక్కమాటలో చెప్పలేదు తనని వాడు అలా చెయ్యడంవల్లే తను రక్కానని, లేకపోతే రక్కదాన్ని కాదని, నాన్నకి తెలియచెయ్యాలని అమ్మాజి వుద్దేశం

"ఏం మాట్లాడవేమే? ఎందుకు రక్కావు" నిలదీశాడు వెంకట్రావు అమ్మాజీ కిమ్మనదు ఆ ప్రమాదంనుంచి తప్పించుకోవడమెలాగ అని ఆలోచిస్తోందేమో ఎందుకు రక్కావు అనే ప్రశ్నకు కదా తను కారణం చెప్పాలి! మరి కారణం చెబుతుంటే నాన్న తనని ఎందుకు మాట్లాడనివ్వడో, దానికి ఏమి అర్థమై చస్తుంది! అసలు నాన్న ఉద్దేశం అది కాదనీ, సూరిగాడిని రక్కడం తప్పు అవునో, కాదో ఒప్పుకోవడమే నాన్న ప్రశ్నకి అర్థమనీ - దానికి తక్షణం ఎలా స్ఫురిస్తుంది? ఎందుకు రక్కిందో కారణం చెప్పకుండా ఎలా? అమ్మాజీ భయంతో వెంకట్రావుకేసి చూస్తూంది

"అదీ! అలాగ అడగాలి - మాబాగా అడిగాడు నాన్న" అని సూరిగాడు ఆనందించి రక్కుబాధ మరచిపోయాడు

తనే సెగ్గానన్న ధీమాతో వాడి కళ్ళు మెరిశాయి వెంకట్రావు అమ్మాజీని నిలదీసే చూపుల్లో వాడూ చూపు కలిపాడు

"నిన్నే! చెప్పు! వీపు చీల్చుతుంది చూస్కో చెప్పకపోతే - రక్కావా? లేదా?"

వాడిని ఉత్తినే తను రక్కానని ఒప్పుకొనే స్థితిలో లేదు అమ్మాజీ తనని గిల్లి సంచీ లాక్కున్నాడు గనకే తను రక్కానని చెప్పగల్దు అమ్మాజీ అయితే "వీపు చీల్చుతుంది చూస్కో" అనే మాటతో అది కొంచెం వణికి బితుకు బితుగ్గా చూస్తూండగానే "మాట్లాడవేం? అసలు మిమ్మల్నిద్దరినీ ఒకచోట ఏడవద్దని చెప్పానా లేదా!" అనడం, అంతలో కొడతా డనకొని దెబ్బలు రెండు మూడు అమ్మాజీవీపుమీద పడడం ఏకకాలంలోనే జరిగాయి ఎప్పుడెప్పుడా అని అమ్మాజీ నెత్తిమీద ఆయత్తం అవుతున్న నీళ్ళకుండ భళ్ళుమని బద్దలైంది ఏగుపు ఎక్కువగా సూరి "రక్కాను నా సంచీ నన్ను - వాగు గిల్లాడు" అని పూర్తిచేసె దీర్ఘంతీయనారంభించింది

"మరి ముంగిలా మాట్లాడవేం" అని కసిగా పళ్లు బిగించిన వెంకట్రావు కొండా మనసు నె మళ్ళీ ఎందుకో ఎత్తిన చేతిని అటానే వుంచి 'క్లయిమేక్స్'లో వున్న తన కోపానికి మరో దారి చూడలేక, పక్కనే సగర్వంగా అమ్మాజి దెబ్బలు తింటూంటే బాగా జరిగిందని ఆనందించే సూరిగాడి వేపు తిరిగి, ఒక్సారి ఒళ్ళ రిమాడు బిక్కమొహం వేశాడు సూరిగాడు ఇంత హఠాత్తుగా సూరిగాడివేపు వెంకట్రావు దృష్టి పడుతుందని ఎవరు అనుకుంటారు? వాడికి పై ప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోయాయి

"ఏరా! వెధవా! మిమ్మల్నిద్దర్నీ ఒకేచోట ఆడొద్దని చెప్పానా లేదా" అని ఎత్తిన చేతిని దించి వెంకట్రావు సూరిగాడి చెంపట్టుకొన్నాడు గటగా వాడు సరిగా దెబ్బపడకుండానే ఎదో కొంప మునిగిపోయినట్లు పెద్దగా ఏడవ నారంభించాడు ఏదో కారణంతో సూరిగాణ్ణి ఆ క్షణంలో కొట్టవల్చిన వెంకట్రావుకు గప్పున ఏదో జ్ఞాపకం స్ఫురించింది - "అమ్మాజికి అసలు చదువుధ్యాసే లేదు ఇక సూరిగాడు చదువుతున్నట్టు నటిస్తూ అడ్డగాడిదలా తిరుగుతాడు వాడికి హాఫియర్లీలో లెక్కల్లో పది మార్కు లొచ్చాయి" "ఎప్పుడైనా!

చదివినపాఠాన పోయావ్వూ? అస్తమానూ అమ్మాజీతో పోట్లాటే!" అడిగాడు చెవి మీద చెయ్యితీసి.

వాడు ఏడుపు దిగమింగుకుంటూ "టెస్ట్ వర్కు చేశాను. ఇంగ్లీషుపద్యం వచ్చేసింది" అన్నాడు.

"ఇంకేం చదవడానికి లేవూ?" వెంకట్రావు ఓ పట్టాన వాడిని వదలదల్చుకోలేదు.

"అన్నీ వచ్చేశాయి" అన్నాడు సమాధానంగా వాడు.

"వెధవా! లెక్కలు సున్న చుట్టింది కదా. ఒక్కసారైనా చేసి ఏడుస్తున్నావా. పోయి చెయ్యి లెక్కలు" అని ఛెళ్లిన వాడిని రెండుకొట్టి తన కోపశేషాన్ని తీర్చుకున్నాడు వెంకట్రావు.

అప్పటికి పదిగంటల ఇరవైనిమిషాలు దాటింది.

పాపం! సూరిగాడిని కొట్టేబదులు వెంకట్రావు వాడిని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని రాని వేవో చెప్పకూడదూ? అబ్బే! అతను ఆ పనిమాత్రం చేయలేడు. పైగా వీళ్ళతోనూ వాళ్ళతోనూ గొప్పగా "మా అమ్మాజీ సూరిగాడూ, వాళ్ళ కెంతవోస్తే అంతేగాని ఎవళ్ళనీ లెక్క చేయరండోయి. రావణా వధవలు" అని వెంకట్రావు చెప్పకుంటుంటాడు. సూరిగాడు సెకండ్ ఫారం, అమ్మాజీ నాలుగో క్లాసు. ఇద్దరికీ ఒక్క నిమిషం పడదు. అయితే వాళ్ళు ఎప్పుడూ దూరదూరంగా వుండరు. మళ్ళీ కలిసే ఆడుకుంటూ పోట్లాడుకుంటారు. పెద్దవాళ్ళని ఎదిరించడం, వాళ్ళల్లో వాళ్ళు కొట్టుకోవడం తప్పితే ఇద్దరికీ చదువు సంధ్యలు లేవు.

వెంకట్రావుభార్య వంటింట్లోంచి గదిలోకి వచ్చి జరిగిన గందరగోళం వినడం చేత—

"ఆ సూరి వెధవకి మరీ చదువుసంగతి పట్టకుండా వుంది. వాళ్ళ గొడవే మీకు అక్కరలేకుండా పోయింది - చదువుతున్నారో లేదో మాని ఒక్కసారీ వాళ్లని చదవమనరు. ఎందుకూ - చదవనప్పుడు? వాడికి స్కూలుజీతం దండుగ - గట్టిగా కోపం వస్తే ఒంటిని తట్లు తేలేటట్లు కొట్టడమే కాని చదువు గొడవే అక్కరలేదాయె మీకు - నానాటి అంటే అసలే లెక్క లేదు వాళ్ళకి. గడ్డిపరకా నేనూ సమానం. లోకువ ఇచ్చుకొనేదీ మీరే, బాధపడేదీ మీరే. నాకేం" అని అనదల్చుకున్నవి నాలుగూ అనేసి, వచ్చినపని పూర్తయిన దానిలా చకచకా వంటింట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

"కామా లేదు; సీదా లేదు. భడవా! అసలు వాణ్ణెందుకు కక్కాలంట మాట్లాడవేం?" అని రెట్టించాడు వెంకట్రావు సమాధానంకోసం చూస్తూ.

వెంకట్రావు భార్య ఉపన్యాసం ప్రత్యేకం శ్రద్ధపెట్టి వినకపోయినా దగ్గరగా వచ్చి గట్టిగా అన్నప్పుడుకూడా ఎట్లా వినబడకుండా వుంటుంది? భార్య ఎన్ని అనుకుంటేం! అతనికేం లెక్క. భార్య మాటలు విని చెడిపోయేంతటి బుద్ధిహీనుడా వెంకట్రావు? కాదు.

అసలు వెంకట్రావు చేసిన గొప్ప పొరపాటు ఏమిటంటే కుర్రాళ్ళిద్దరికీ తలో సంచీ కుట్టించకపోవడమే. నిజానికి ఆ విషయంలో అతన్ని దుయ్యబట్టవలసిన అవసరమూ కనపడదు, ఎందుచేతనంటే సంవత్సరం క్రితం సంచీకోసం ఇద్దరూ గొడవపడుతున్నారంటే రెండు సంచీలు కుట్టించాడు. ఒకటి చాకలిది పారేసి తన కసలు వెయ్యనేలేదని బుకాయించింది. రెండోది కుర్రాళ్ళు ఎవళ్ళకో ఇస్తే అది మళ్ళీ ఆ ఇంటిముఖం చూడలేదు. అప్పట్లో వెంకట్రావు సంచీ ఎవ్వరికీ ఇవ్వద్దని హెచ్చరిక చేయనే చేశాడు. కాని ఆ ఇంట్లో అతని మాట అమలు జరిపే దెవరు? తరవాత తన అవసరానికి వెంకట్రావు సంచీ కుట్టించుకుంటే దానికోసం ఇద్దరూ తగూలాడుకుంటున్నారు. ఇద్దరినీ స్కూలుకి సంచీ

ఇంతలో ఉంది

పటికేళ్ళడు అని అతను గట్టిగా చెప్పినా ఎవళ్ళకి ఆకినప్పుడు వాళ్ళు అతనికి లేకుండా తీసుకొని పోతూనేవుంటారు అయితే వెంకట్రావుకి కోపం వస్తే వరసా వావీ లేకుండా తిట్టడం, తగిలే చోటు తగ్గేచోటు చూడకుండా ఒళ్ళు హూనం అయేట్లు చచ్చేలా బాదడం తప్పితే, ఆ ఉత్తరక్షణంలో అతని మాటకేమీ విలువే లేదని చెప్పాల్సి వస్తుంది వెంకట్రావుది వట్టి వెఱ్ఱికోపమనీ సమయం సందర్భం తెలియని మనిషి అనీ అంటారే గాని, ఆ ఇంట్లో ఎవరూ అతను చెప్పిన పనిని ఒక్కటైనా అక్షరాలా చేయరని గాని ఎవరికీ అతని మాట లెక్క లేదనిగాని ఎవ్వరూ గుర్తించరు

కుర్రాళ్ళు ఏంకావాలంటే అన్నీ వెంకట్రావు జరుపుతాడు వాళ్ళు కావాలన్న దానికన్నా పదిరెట్లు ఎక్కువ తెచ్చి పడేస్తాడు తను చెప్పినట్లు వాళ్ళు చేస్తున్నారో లేదో చూసుకొని వాళ్ళు కోరినద్గా ఇవ్వడమూ మానడమూ అనేది ఆలోచించడు కోపంవస్తే ఎంత ఒళ్ళూపై తెలియకుండా కొడతాడో, మామూలుగా వాళ్ళంటే అంత ఎక్కువ ముద్దు అతనికి అతనికి తీరికవుంటే ఇంట్లో కాలు నిలవదు వీళ్ళింటికో వాళ్ళింటికో కబుర్లు చెప్పడానికని బయలు దేరతాడు గాని కుర్రాళ్ళకి ఒక్కముక్క చెప్పడు చిత్రమేమిటంటే ఆ సమయం వచ్చినప్పుడు తప్పితే అసలు వాళ్ళు చదువుతున్నారో ఏం అఘోరిస్తున్నారో కూడ అతను కనుక్కోడు వెంకట్రావు పిల్లల చదువు విషయంలోనూ, అతను తన ఆరోగ్యం ఎలావున్నదో చూసికోకుండా కనిపించినదల్లా తినడం విషయంలోనూ భార్య అతన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తుంది అతనుమాత్రం ఆ ఇంట్లో మిగిలిన వాళ్ళకేం తీసిపోయాడు? ఎందుకు వింటాడు?

"సూరిగాడికి అంత ఖరీదైన గుడ్డలుకూడా ఎందుకు చదవకుండా తిరిగేవాడికి అలాంటి వన్నీకూడా దేనికి? అంతా గోకి వీళ్ళ మొహాన పెట్టడమే గాని తర్వాత ఒక్కళ్లూ చూడరు పెద్దాడిని చదువదు అని ఎంత మొత్తుకున్నా విన్నారూ అయిందేదో చాలక వాత్తేరు పంపారు చదువుకి వాడు ఎందునా పొందకుండా తయారై బీడీలు సిగరెట్లు స్వేచ్ఛగా కాలుస్తున్నాడు నాది ఉన్న కాస్త భూమికూడా అమ్మేవరకూ మీకు నిద్రపట్టేంది కాదు' – ఇంకా ఎన్నో లక్షు చదువుతుంది భార్య అతని వంట్లో ఓపిక వున్నట్లయితే ఆవిడని కొట్టినంత పని చేస్తాడు లేకపోతే తనంగానటు, అసలు తనకు ఆవిడ లెక్కలేనట్లు తిరుగుతాడు

గదిలోనే నీరసంగా ఇటూ అటూ తిరుగుతున్న వెంకట్రావుకి $12\frac{1}{2}$ బస్సుకి తను ఊరి కెళ్ళాల్సిన విషయం జ్ఞాపకంవచ్చి కాళ్లు కడుక్కునేందుకని దొడ్లోకి నడిచాడు దెబ్బలుతిన్న అమ్మాజీ సూరిగాడు పుస్తకాలు ఎక్కడున్నాయో వెతక నారంభించారు సాయంత్రమైనా కూడ వాళ్ళ కపుస్తకాలు కనిపించవు పెట్టిన చోటేదో జ్ఞాపకంవుండి అఘోరిస్తేకదా!

వెంకట్రావు దొడ్లో కాళ్ళు కడుక్కుంటూన్నవాడు మందార చెట్టు దగ్గర ఇంకా అంటుగిన్నెలు కొన్ని ముందేసుకుని తగరపు గిన్నె తోముతున్న అత్తగారిని తదేకంగా రెండు నిమిషాలు శ్రద్ధపట్టి చూశాడు అతనికి ఒళ్లు మండుకొచ్చింది అతని అలికిడి విని ముసలమ్మ గబగబా తోముతోంది తగరపు గిన్నె

"మరేం తొందర లేదండోయ్ అత్తే టైమవలేదు పదకొండే అవుతి ఎప్పటికైతే అప్పుడే తిందాం మరేం శ్రమపడకండి' ధ్రుమన్నాడు వ్యంగ్యార స్ఫురణలో వెంకట్రావు

ముసలమ్మ ఏదో వంకపెటుకొని దాసీ మనిషి తోమిన అంటగిన్నెలు మళ్ళీ రెండు గంటలసేపు చేతులు అరిగేలా తోముతుంది తుడిచినచోటే పదిసార్లు తుడుస్తుంది అదంతా శుభ్రంకోసమని అంటుంది ముసలమ్మ అది శుభ్రంకాదు, చేదస్తం, ఆచారం అంటారు వాళ్ళు ఆవిడ వంట చేస్తే ఎప్పుడూ ఒంటిగంటే భోజనం అయి ఆవిడ లేచేసరికి మూడుగంట లవుతుంది

(54–వ పేజీ చూడండి)

> దుకాణదారుడితో ఒకావిడ
> "ఇదేమిటయ్యా, రెండువీసెల పంచదార తెమ్మని మా అబ్బాయిని పంపిస్తే ఒకటిన్నరవీసెలే ఇచ్చి పంపించావు?"
> దుకాణదారుడు "నేను తూచడం రెండువీసెలూ తూచే పంపించాను ఇంటికి వచ్చిన తరవాత మీ అబ్బాయిని తూచి చూసుకోకపోయారా?"

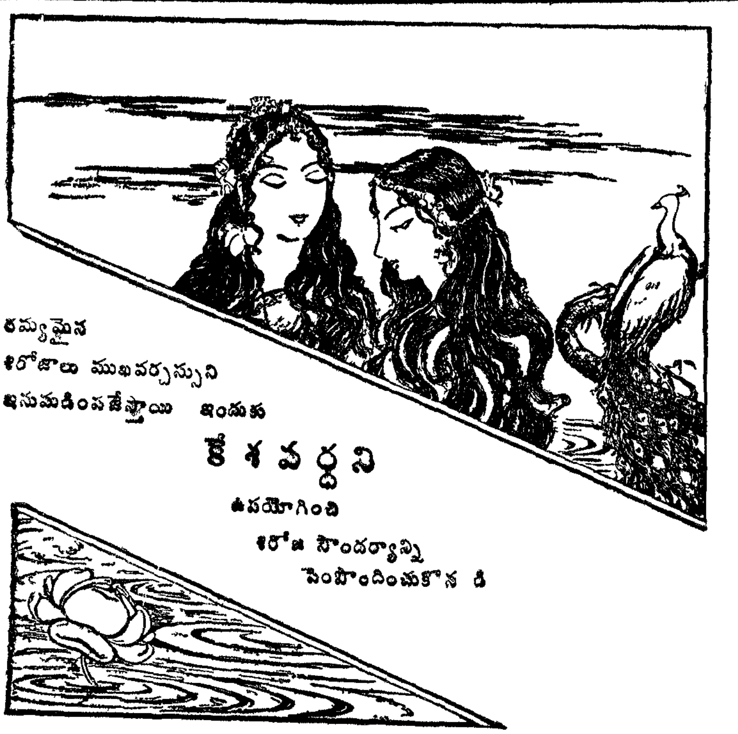

కేశవర్ధని అ 14; షాంపూ అ 14, అందరు డీలర్లవద్ద లభిస్తాయి
లేక సౌత్ ఇండియా కెమికల్స్ కాన్ కట్ రోడ్డు కోయంబత్తూరుకు వ్రాయండి

ఇంతలో ఉంది

(8-వ పేజీ తరువాయి)

అంటుగిన్నెలు తోముకోవడంలో ఆమె ఇష్టమేదో ఆమెదే కాని పైవాళ్లు ఏం చెప్పినా ఆవిడకు లెక్కలేదు. రోజా తల్లీ కూతురికీ ఆ విషయంలో పోట్లాటే. కూతురు అంటుంది. "వందసార్లు స్నానం చేస్తేనూ, రోజల్లా గిన్నెలు కడుక్కుంటేనూ పుణ్యం రాదు. లేనివాళ్ళ కింత చేత్తో పెట్టుకుంటే అదేకూడా వచ్చేది" అని. అయితే ఆమెకీ (వెంకట్రావు భార్య) ఆచారమే కాని అంత వల్లమాలిన చేదస్తం లేదు. ఇద్దరికీ ఒకరిమాట ఒకరికి నచ్చదు. ఇద్దరికీ రోజా ఇంట్లో షష్టాష్టకం.

వెంకట్రావు అన్నమాట ముసలమ్మ గ్రహించింది. ఆవిడ ఊరుకోదల్చుకోలేదు.

"ఇంతవరకూ పనిమనిషి రాలేదు. ఇక ఎంతసేపని కనిపెట్టుకొని వుండను? అమ్మాయి మడిగట్టుకుంది. నీకు అన్నం ఉడికింది" అంది.

"ఇవాళంటే పనిమనిషి రాలేదు. రోజూ ఇంతకుముందు వంటయి అఘోరిస్తోంది గనక నా! ఇందాకటి నుంచి ఆ తగరపు గిన్నె తెగ తోముతున్నారు. అది మీ చేతిలోనే అరిగిపోతుంది. చెబితే వినాలి. ఇంక ఆ గిన్నె అక్కడ పెట్టండి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"పెడతాలే" అంది ముసలమ్మ, ఇంకో గిన్నె తోముతూ.

"ముందు అక్కడ పెట్టండి" అని మళ్ళీ రెట్టించాడు వెంకట్రావు.

ఆవిడ తనపని మానలేదు.

"చెబితే వినాలి - పెద్దాళ్ళకీ లేదు చిన్నాళ్ళకీ లేదు చెప్పినమాట వినే అలవాటు-" అని ఇంకా ఏవేవో అంటుంటే, భార్య వంటింట్లోంచి ఇవతలకొచ్చి—.

"ఆవిడ చెబితే వింటుంది గనకనా! మీ నోరు, నా నోరు నొప్పి కాని - అయినా అంటుగిన్నెల గోల దగ్గర్నుంచీ మీకెందుకు? ఆడాళ్లు చేసికొనే పనుల్లో అడ్డువచ్చి 'చెయ్యకండి' అంటే ఎలాగ? మీ కనవసరమైన గొడవలేదీ ఇంట్లో - ప్రతీదీ మీకే కావాలి! ఏంచావో!" అంది మందలింపుగా భర్తని.

"ఈ ఇంటిగొడవ నాకు కాకపోతే ఊళ్ళోవాళ్ళకా! ఇంకా ఊళ్ళోవాళ్ళే చెప్పిన మాట విని ఏం కావాలంటే నిమిషాల మీద చేసిపెడతారు. ఈ ఇంట్లోవాళ్ళే ఏపనీ వినిపించుకోరు. నెత్తెక్కుతున్నారు. వెధవ గోల"అని వెంకట్రావు సణుక్కుంటూ, అప్పటికి వంటింట్లో అన్నం ఒక్కటే ఉడకడం చూసి, ఆకలికోపంతో గదిలోకి వచ్చి, కిటికీదగ్గర వాల్చి ఉన్న పడకకుర్చీలో నీరసంగా రెండుచేతులూ వెనక్కి చేసికొని, కాళ్లు రెండూ గోడకి తన్నిపెట్టి కుదుక్కునేసరికి, వీధిగుమ్మంలో ఎవరో అరుస్తున్నారు - వినిపించింది.

ఇంకెవరు? ముష్టివెధవ! అప్పటికి పది గంటల ముప్ఫైఐదు నిమిషాలు అయింది. అలా కూర్చునే, ఓపిక తెచ్చుకొని "పోరా! పో!!" అన్నాడు వెంకట్రావు. వాడు కదల్లేదు. ఇంకా వంద చదువుతున్నాడు. విసుగ్గా మరో రెండుమూడు సార్లు పొమ్మని చెప్పిచూశాడు వెంకట్రావు. వాడిమాటలు వాడివే కాని వెంకట్రావు పొమ్మనడం ముష్టివాడికేం వినిపించట్లేదు. ముష్టివాడి మాట వెంకట్రావుకీ వినిపించదు. వెంకట్రావుకైతే ఇంట్లో వాళ్ళని ఎదుర్కోలేక నీరసం వచ్చేసింది కాని ముష్టివాడికి ఏమీ నీరసంలేదు. వెంకట్రావు వందసార్లు పొమ్మని కసిరినా, బింకంగా కదలక "ఎందుకు వెయ్యరు?" అనే ధీమాయేమో, ముష్టివాడు ఎంతసేపైనా సరే ముష్టి వేయించుకొని మరీ కదిలేలా నిలబడి అరుస్తున్నాడు. ఎన్ని తిట్లకీ వినకపోతే విసుగ్గా వెంకట్రావు లేచి డబ్బాలో బియ్యం గుప్పెడు వాడికివేసి వీధి తలుపు దగ్గరగా వేసి వాడిని వదిలించుకొని మళ్ళీ నీరసంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడో లేదో, వీధి తలుపు తెరుచుకున్న చప్పుడైంది.

తలుపుకేసి చూడకుండానే నీరసంగా "ఎవరు వారు?"

ఆ వచ్చినవారెవరో మాటా పలుకూ లేదు. సమాధానం లేకపోవడంచూసి మళ్ళీ పిలిచాడు — ఊహూ - కొస్త గూటివైపు తలవంచి చూశాడు. వెంటనే అతని నోట అప్రయత్నంగా "ఛీ! ఛీ! ఛీ. ఆం వెనక్కి నడు - తిరుగు - తిరుగు" అనే మాటలు వెలువడ్డాయి. కుక్క ఒకటి, తను కూడ ఆ ఇంట్లో మనిషినే అన్నంత దర్జాగా, తన కేమీ ఎదురు లేదన్నట్లు సందులోంచి దొడ్డివైపుకు వస్తూంది. వెంకట్రావు 'ఛీ! ఛీ! ఛీ! నడు నడు!" అంటూనే నీరసం వచ్చి అనలేక అలానే కూర్చునిపోయి చూస్తున్నాడు కాని, కుక్కమాత్రం ఆ ఛీ! ఛీలు తనని కాదన్నట్లుగా, అవి వెంకట్రావు జీవితంలో కనిపించే రోతైన సంఘటనలు భరించలేక అలా అంటున్నట్లుగా, ఏమీ వినిపించుకోకుండా, మనిషంత మనిషి వెంకట్రావు అంతటి వెంకట్రావు అక్కడ ఉన్నట్లే గుర్తించక, తిన్నగా దొడ్డివైపుకు నడిచి వెళ్ళిపోతూంది.

కుక్క తన లెక్కలేకుండా పోతూండడం చూశాక వెంకట్రావుకి చెప్పలేనంత నీరసం వచ్చింది. "రహదారి అయిపోయింద్ గుమ్మం. వెధవకుక్క" అనుకున్నాడు. కుక్కని కొట్టండని ఇంట్లో ఎవళ్ళకో ఒకళ్ళకి వెంకట్రావు ఆదేశించగలడు కాని, ఆమాట వాళ్లు వినిపించుకొనివచ్చి కుక్కని కొట్టాలికదా! వెడితే వెళ్ళింది. అతనికి ఎవరినీ పిలిచే ఓపికలేదు. ఇన్నిసార్లు ఛీ! ఛీ అంటేనే దగ్గరలోంచి వెళ్ళిపోయే కుక్క లెక్కలేకుండా వినిపించుకోకండా పోతే, ఇంట్లో ఎక్కడో ఎవళ్ళపనుల్లో వాళ్ళు మునిగి ఉంటే అతని కెక్కడ పలుకుతారు? సమయం దొరికినప్పుడు ఆ కుక్కని ఎప్పుడైనా, కసి తీరేదాకా తలుపుసందు దాన్ని నొక్కి "కుయ్యో! మొర్రో"అని ఏడిపించగలడు వెంకట్రావు. ★

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రంలో అధికంగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధి అంటారు (Diabetes) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలం మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రం బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రం గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలికయిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

40 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు
ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,
పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W.